

Sygn. akt XII K 164/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marek Celej

Sędziowie: Sędzia SO Katarzyna Stasiów

Ławnicy: Anna Sowa

Katarzyna Sioch-SucHECKA

Lidia Rutecka

Protokolant: Daniel Wiśniewski

przy udziale Prokuratora Krystyny Adamczyk, Piotra Mączki

po rozpoznaniu w dniach: 18 listopada 2021 r., 10 lutego 2022 r.

sprawy **M. P.** syna J. i K. z domu M., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 18 grudnia 2019 r. w W. przy ul. (...) lok. (...) usiłował dokonać zabójstwa J. K. w ten sposób, że pchnął go nożem kuchennym w okolice klatki piersiowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na stan upojenia alkoholowego, powodując u pokrzywdzonego ranę kłutą lewej okolicy podobańczykowej z krwiakiem w mięśniach piersiowym większym i piersiowym mniejszym, niewielką odmę opłucnową lewostronną, złamanie przedniej części trzonu II żebra po stronie lewej,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k.

orzeka

- oskarżonego M. P. uznaje za winnego tego, że w dniu 18 grudnia 2019 r. w W. przy ul. (...) lok.(...) w zamiarze spowodowania obrażeń ciała u J. K., pchnął go nożem kuchennym w okolice klatki piersiowej, powodując u pokrzywdzonego ranę kłutą lewej okolicy podobańczykowej z krwiakiem w mięśniach piersiowym większym i piersiowym mniejszym, niewielką odmę opłucnową lewostronną, złamanie przedniej części trzonu II żebra po stronie lewej i przyjmuje, że czyn ten wyczerpał dyspozycje art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
- na mocy art. 63 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w okresach od dnia 18 grudnia 2019 r. godz. 02:30 do dnia 12 lutego 2020 r. i od dnia 14 czerwca 2020 r. godz. 17:00 do dnia 10 lutego 2022 r.,
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 1620 (tysiąc sześćset dwadzieścia) złotych wraz należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę z urzędu,
- zwalnia oskarżonego M. P. od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 164/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. P.	W dniu 18 grudnia 2019 r. w W. przy ul. (...) lok. (...) w zamiarze spowodowania obrażeń ciała u J. K., pchnął go nożem kuchennym w okolice klatki piersiowej, powodując u pokrzywdzonego ranę kłutą lewej okolicy	

		<p>podobojczykowej z krwiakiem w mięśniach piersiowym większym i piersiowym mniejszym, niewielką odmę opłucnową lewostronną, złamanie przedniej części trzonu II żebra po stronie lewej i przyjmuje, że czyn ten wyczerpał dyspozycje art. 157 § 2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W nocy w dniu 18 grudnia 2019 r. w mieszkaniu przy ul. (...) lok. (...) przebywali W. R., J. K., S. K., J. T. i M. P.. Osoby spożywały alkohol.</p> <p>W pewnym momencie M. P. zaczął się klócić i ubliżać W. R., w obronie której stanął J. K..</p> <p>Wówczas M. P. usiadł i ponownie zaczął spożywać alkohol. Po chwili jednak udał się do kuchni. Wracając z powrotem do pokoju, trzymał w ręku nóż kuchenny.</p> <p>Oskarżony podszedł do J. K. i ugodził go nożem w okolicę klatki piersiowej. Następnie ponownie udał się do kuchni, odrzucił nóż i udał się do drugiego pokoju, w którym pozostał aż do chwili pojawienia się funkcjonariuszy policji.</p> <p>J. K. zaczął krwawić. Obecni w mieszkaniu pomagali pokrzywdzonemu</p>	<p>zeznania J. K.</p>	<p>t. I, k. 58-63</p>	

<p>zatomować krwawienie. W. R. powiadomiła służby o zdarzeniu.</p> <p>Na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze policji oraz pogotowie, które zabrało J. K..</p>			
<p>zeznania W. R.</p>	t. I, k. 53-56, t. IV, k. 754v-756		
<p>zeznania T. K.</p>	t. I, k. 36-40, t. IV, k. 796v		
<p>opinia z zakresu badań genetyki sądowej</p>	t. III, k. 523-553		
<p>protokół oględzin osoby</p>	t. I, k. 18-19		
<p>dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia</p>	t. III, k. 396-410		
<p>Uderzenie nożem zadane przez M. P. spowodowało i J. K. obrażenia w postaci rany klutej lewej okolicy podobojczykowej z krwiakiem w mięśniach piersiowym większym i piersiowym mniejszym, niewielką odmę opłucnową lewostronną, złamanie przedniej części trzonu II żebra po stronie lewej.</p>	<p>opinia sądowo-lekarska</p>	t. I, k. 93-94	
<p>M. P. działał w stanie pełnej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i zdolności pokierowania swoim postępowaniem.</p>	<p>opinie sądowo-psychiatryczne, opinia sądowo-psychologiczna,</p>	t. I, k. 155-158, t. II, k. 237-241, t. II, k. 227-236, t. III, k.. 500-521	

	opinia sądowo – psychiatryczna i opinia sądowo – psychologiczna		
M. P. jest osobą uprzednio karaną.	karta karna	t. I, k 184-185	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. P.	W dniu 18 grudnia 2019 r. w W. przy ul. (...) lok. (...) w zamiarze spowodowania obrażeń ciała u J. K., pchnął go nożem kuchennym w okolice klatki piersiowej, powodując u pokrzywdzonego ranę kłutą lewej okolicy podbojczykowej z krwiakiem w mięśniach piersiowym większym i piersiowym mniejszym, niewielką odmę opłucnową lewostronną, złamanie przedniej części trzonu II żebra po stronie lewej i przyjmuje, że czyn ten wyczerpał dyspozycje art. 157 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony M. P. usiłował dokonać zabójstwa J. K..	zeznania J. K.	t. I, k. 58-63	

zeznania W. R.	t. I, k. 53-56, t. IV, k. 754v-756		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania J. K. (t. I, k. 58-63)	<p>W dniu 17 grudnia 2018 r. ok. godz. 17:00-18:00 w mieszkaniu przy ul. (...) pokrzywdzony spożywał alkohol razem z J. S. i M.. W mieszkaniu przebywała także W.. W pewnym momencie między M. a W. wywiązała się kłótnia, po czym M. zaczął wyzywać i bić W.. Pokrzywdzony widząc zdarzenie, podszedł do M., złapał go i podniósł do góry. Po tym M. usiadł za stołem i w dalszym ciągu pił alkohol. Po chwili wstał i poszedł do innego pomieszczenia. Wrócił po kilku minutach, miał ręce schowane z tyłu. Pokrzywdzony w tym czasie siedział za stołem. M. podszedł do niego i uderzył go w okolice obojczyka. M. w trakcie zdarzenia nic nie mówił. Od razu po uderzeniu pokrzywdzony złapał M. i odsunął go od siebie, po czym M. wyszedł. Pokrzywdzony wtedy zauważył, że M. trzyma w ręku nóż</p>	

		<p>kuchenny. Pokrzywdzony poczuł ból w miejscu uderzenia i zaczął krwawić.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. K.. Zeznania świadka w pełni korespondują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, szczególnie z zeznaniami W. R. i oraz pozostałym nieosobowym materiałem dowodowym.</p>	
	<p>zeznania W. R. (t. I, k. 53-56, t. IV, k. 754v-756)</p>	<p>W dniu zdarzenia w mieszkaniu przy ul. ul. (...) przebywała świadek, jej konkubent M., J., S. i J.. Wszystkie osoby spożywały alkohol. W pewnym momencie między świadkiem a M. wywiązała się kłótnia. Następnie M. zaczął także zaczepiać J.. Po pewnym czasie, M. po wypiciu alkoholu wstał od stołu i poszedł do kuchni. Stamtąd wrócił z nożem kuchennym w rękę. M. podszedł z nożem do J., zagroził mu pobiciem, a następnie ugodził go w klatkę piersiową. Po uderzeniu M. oddalił się do kuchni. Z rany pokrzywdzonego leciała krew. Świadek ze S. pomagali zatamować krwawienie. Podczas zdarzenia obecni byli wszyscy domownicy.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka, albowiem są jasne i logiczne, korespondują z zeznaniami</p>	

		<p>pokrzywdzonego i świadka T. K.. Konstruując stan faktyczny sprawy, sąd oparł się głównie na depozycjach świadka, albowiem dowód z jej zeznań był pełnowartościowym dowodem o charakterze bezpośrednim.</p>	
	<p>zeznania T. K. (t. I, k. 36-40, t. IV, k. 796v)</p>	<p>W nocy z dnia 17 na 18 grudnia 2019 r. pełnił służbę patrolową. Około godziny 1:35 z polecenia radiooperatora (...) udał się pod adres przy ul. (...). Na miejscu obecnych było pięć osób, tj. W. R., M. P., J. K., S. K., J. T.. Wszystkie osoby poza M. P. siedziały w salonie, natomiast P. leżał na materacu w drugim pokoju. Na rękach mężczyzny widoczne były ślady krwi. Świadek zauważył, że J. K. przyciskał do klatki piersiowej ręcznik pod którym widoczna była rana kłuta. W. R. oświadczyła funkcjonariuszowi, że wszystkie obecne osoby wspólnie siedziały i spożywały alkohol. W pewnym momencie M. P. wyszedł do kuchni. Wracając do pokoju trzymał w ręku nóż kuchenny, którym dźgnął J. K.. Po zdarzeniu M. P. odrzucił nóż na podłogę i udał się do drugiego pokoju. Pozostali mężczyźni oświadczyli, że nie widzieli zdarzenia.</p>	

		<p>Zeznania świadka są jasne, logiczne i spójne z zeznaniami pokrzywdzonego i świadka W. R. oraz zebrany w sprawie nieosobowym materiałem dowodowym.</p>	
	<p>opinia sądowo-lekarska (t. I, k. 93-94)</p>	<p>J. K. mógł doznać obrażeń ciała w postaci rany kłutej lewej okolicy podobojczykowej z krwiakiem w mięśniach piersiowym większym i piersiowym mniejszym, niewielkiej odmy opłucnowej lewostronnej, złamania przedniej części trzonu II żebra po stronie lewej. Obrażenia ciała jakich mógł doznać J. K. spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, trwający nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. Może istnieć związek przyczynowo – skutkowy pomiędzy obrażeniami ciała, a zdarzeniem z dnia 18 grudnia 2019 r.</p> <p>Opinia sądowo – lekarska została sporządzona w sposób rzetelny i profesjonalny. Biegły wykazał się wiedzą specjalistyczną, a wysnute wnioski okazały się jasne, pełne i logiczne.</p> <p>Wnioski opinii korespondują z ustaleniami Sądu co do sposobu zranienia pokrzywdzonego. Przebieg zdarzenia, tj. zachowanie oskarżonego polegające na pchnięciu nożem</p>	

		<p>kuchennym w okolicy klatki piersiowej pokrzywdzonego ustalony został przez Sąd w oparciu o całość dowodów zebranych w sprawie, a przede wszystkim zeznań pokrzywdzonego i W. R..</p>	
	<p>opinie sądowo-psychiatryczne (t. I, k. 155-158, t. II, k. 237-241)</p> <p>opinia sądowo-psychologiczna (t. II, k. 227-236)</p> <p>opinia sądowo – psychiatryczna i opinia sądowo – psychologiczna (t. III, k.. 500-521)</p>	<p>Biegła psycholog nie rozpoznała u oskarżonego choroby psychicznej w sensie psychozy. Nie stwierdziła także deficytu intelektualnego, mogącego świadczyć o upośledzeniu umysłowym. W opinii rozpoznano natomiast u oskarżonego zespół zależności alkoholowej. Stwierdzono ponadto osobowość nieprawidłową, uwarunkowaną wieloczynnikowo.</p> <p>Biegła nie stwierdziła u oskarżonego występowania zmian organicznych w ośrodkowym układzie nerwowym w takim stopniu nasilenia, który wpływałby na poczytalność badanego w stosunku do zarzucanego czynu. W opinii biegłych oskarżony zna i rozumie podstawowe normy i nakazy społeczne, w tym normy etyczne i prawne, ale ich internalizacja jest powierzchowna. Zachowania prospołeczne wynikające z tych norm są ponadto tłumione działaniem mechanizmów psychologicznych</p>	

związanych z nadużywaniem alkoholu.

Wnioski zawarte w opinii sądowo – psychologicznej zostały w pełni zaaprobowane przez biegłych psychiatrów.

W opinii sądowo – psychiatrycznej biegli stwierdzili, że w chwili zdarzenia oskarżony M. P. był w stanie upicia alkoholowego prostego, zgodne z wcześniejszym, utrwalonym sposobem upijania się przez oskarżonego. Materiał akt sprawy nie zawierają danych wskazujących na występowanie u oskarżonego objawów charakterystycznych dla upojenia patologicznego bądź atypowego (tj. jakościowe zaburzenia świadomości, myślenia i spostrzegania, zerwany związek z otoczeniem, sen terminalny). W opinii biegłych oskarżony miał świadomość działania alkoholu na swój organizm. Wiedział, że upośledzona kontrola intelektualna nad sferą emocjonalno - popędową (przez wpływ alkoholu na swój organizm) może być czynnikiem spustowym dla zachowań impulsywnych, nierozsądnych, agresywnych. Oskarżony mógł i powinien to przewidzieć.

Biegli stwierdzili, że oskarżony w okresie

		<p>zarzucanego czynu nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani znacznie ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Stan oskarżonego pozwala mu na udział w czynnościach procesowych, w tym stawiać się przed sądem i odbywać ewentualną karę pozbawienia wolności.</p> <p>Sporządzone opinie Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Opinie wydane zostały zgodnie z wiedzą specjalistyczną, spełniają wszelkie kryteria do uznania ich za w pełni wartościowy środek dowodowy.</p>	
	<p>opinia daktyloskopijna (t. III, k. 498)</p>	<p>Na materiale dowodowym w postaci noża kuchennego z rękojeścią z tworzywa sztucznego nie ujawniono śladów linii papilarnych nadających się do identyfikacji.</p> <p>Sąd uznał sporządzoną opinię za jasną, wiarygodną i fachową.</p>	
	<p>opinia z zakresu badań genetyki sądowej (t. III, k. 523-553)</p>	<p>W materiale dowodowym w postaci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - noża kuchennego z widocznymi zabrudzeniami substancją koloru czerwono – brązowego, - wyskrobin spod paznokci prawej dłoni M. P., 	

		<p>- wyskrobin spod paznokci lewej dłoni M. P.,</p> <p>ujawniono krew ludzką oraz profil genetyczny pochodzenia męskiego z domieszkami DNA mogącymi pochodzić od co najmniej jednej osoby.</p> <p>Sąd uznał sporządzoną opinię za jasną, wiarygodną i fachową.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>wyjaśnienia M. P. (t. I, k. 97, 151, t. II, k. 312, t. IV, k. 753v-754v)</p>	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne, albowiem są sprzeczne z pozostałym, uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, szczególnie w postaci zeznań pokrzywdzonego i W. R.. Oskarżony zasłaniając się niepamięcią starał się wykluczyć swój udział w zdarzeniu. Sąd dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego miał również na uwadze fakt, że w chwili zdarzenia oskarżony był pod wpływem alkoholu. Sąd w tym zakresie posiłkował się opiniami sądowo – psychiatrycznymi i</p>	

		<p>sądowo – psychologicznymi, które Sąd ocenił za w pełni trafne, a które kategorycznie wykluczyły, że upojenie alkoholowe, w jakim znajdował się oskarżony, mogło wykluczyć możliwość jego postrzegania. Biegli nie dopatryli się u oskarżonego objawów charakterystycznych dla upojenia patologicznego bądź atypowego, jak jakościowe zaburzenia świadomości, myślenia i spostrzegania, zerwany związek z otoczeniem, sen terminalny.</p>	
	<p>zeznania J. T. (t. I, k. 44-46)</p>	<p>W dniu zdarzenia przebywał w mieszkaniu przy ul. (...) w W. i wraz z M., S. i mężczyzną o pseudonimie (...) spożywał alkohol. W mieszkaniu przebywała także konkubina M., która nie piła alkoholu. W pewnym momencie mężczyzna o pseudonimie (...) udał się do sklepu, a świadek wraz z pozostałymi mężczyznami poszli spać. W nocy został obudzony przez policję i przewieziony na komendę. Dowiedział się, że mężczyzna o pseudonimie (...) został napadnięty.</p>	
	<p>Zeznania S. K. (t. I, k. 50-52)</p>	<p>W dniu zdarzenia ok. godz. 21:00 wrócił do mieszkania przy ul. (...) w W., gdzie wspólnie z M. i J. spożywali alkohol. Następnie świadek</p>	

		<p>wyszedł z mieszkania i ponownie wrócił ok. godz. 2:00 / 3:00. W mieszkaniu w jednym pokoju spał M., natomiast w drugim świadek oraz J.. Nie pamięta czy w mieszkaniu był ktoś jeszcze, nie kojarzy osób o imieniu J. i W. i według jego wiedzy nie było ich w mieszkaniu w dniu zdarzenia.</p>	
	<p>Depozycje świadków J. T. i S. K. są zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym tylko w zakresie wskazanego miejsca zdarzenia, natomiast w pozostałym zakresie Sąd uznał je za niewiarygodne. Ponieść należy, że z zeznań pokrzywdzonego i świadka W. R. bezspornie wynika, że mężczyźni znali wcześniej zarówno oskarżonego jak i jego konkubinę. Byli także obecni przy zdarzeniu, nadto S. K. pomagał pokrzywdzonemu tamować krwawienie przyjęciu ciosu nożem. Wskazać należy, że jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, świadkowie bali się M.. Ma to również odzwierciedlenie w zachowaniu świadków podczas zdarzenia, gdzie żaden nie próbował wpłynąć na zachowanie oskarżonego. Powyższe wskazuje, że składając powyższe zeznania, chcieli uniknąć wskazywania okoliczności obciążających</p>		

	oskarżonego. Uwadze Sądu nie umknął także fakt, że świadkowie w chwili zdarzenia byli pod wpływem alkoholu, jednak z uwagi na powyższe rozważania, okoliczność ta nie mogła stanowić uzasadnienia dla niepamięci świadków co do okoliczności zdarzenia.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1.	M. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W oparciu o uznany za wiarygodny materiał dowodowy, Sąd ustalił, że oskarżony w dniu 18 grudnia 2019 r. w W. przy ul. (...) lok. (...) w zamiarze			

spowodowania obrażeń ciała u J. K., pchnął go nożem kuchennym w okolice klatki piersiowej. Wynikiem jego działania były obrażenia J. K., które przybrały postać rany kłutej lewej okolicy podobojczykowej z krwiakiem w mięśniach piersiowym większym i piersiowym mniejszym, niewielką odmę opłucnową lewostronną, złamanie przedniej części trzonu II żebra po stronie lewej. Obrażenia te spowodowały u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, trwający nie dłużej niż 7 dni.

Powyższe okoliczności pozwalały Sądowi uznać, że oskarżony działał z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim uszkodzenia ciała pokrzywdzonego, a jego wypełnił znamiona art. 157 § 2 k.k.

Dokonując zmiany kwalifikacji czynu, którego dopuścił się oskarżony, Sąd miał na uwadze, że w przypadku przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu znamionnego skutkiem, o kwalifikacji prawnej decyduje przede wszystkim powstały skutek, zaś usiłowanie przestępstwa zagrożonego karą surowszą można przypisać sprawcy tylko wtedy, gdy w zamiarze popełnienia takiego

przestępstwa zmierzał bezpośrednio ku jego dokonaniu, a zamierzonego skutku nie osiągnął z przyczyn od niego niezależnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 1976 r. w sprawie o sygn.. IV KR 33/76). Dla ustalenia zamiaru pozbawienia życia bądź jego braku, Sąd dokonał analizy całokształtu okoliczności przedmiotowych (tj. rodzaj, rozmiary użytego narzędzia, ilość uderzeń, siłę, z jaką zostały zadane, umiejscowienie ciosów, przebieg rany) i podmiotowych (tj. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego dotychczasowy tryb życia, pobudki, motywy działania, stosunki panujące między sprawcą a pokrzywdzonym, okoliczności, tło zajścia, zachowanie się przed i po popełnieniu czynu).

W ocenie Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżony usiłował dokonać zabójstwa J. K.. Zachowanie oskarżonego w chwili zdarzenia wskazuje, że swoim zamiarem nie obejmował skutku, jaki mógł nastąpić w wyniku jego działania. Sąd miał na względzie fakt, że oskarżony zadał pokrzywdzonemu tylko jeden cios i nie wykazywał determinacji w dążeniu do pozbawienia życia, ponieważ po zadaniu uderzenia nie podejmował

próby zadania kolejnych ciosów – odrzucił nóż i udał się do drugiego pokoju. Niewątpliwie oskarżony użył niebezpiecznego narzędzia, jakim był nóż, jednakże fakt ten nie oznacza automatycznie, że sprawca miał zamiar – nawet ewentualny – wywołania skutku śmiertelnego. W ocenie Sądu oskarżony nie planował także wcześniej zabójstwa J. K., a jak wynika z zeznań świadka W. R., pchnięcie nożem nastąpiło niespodziewanie w związku z wywiązaniem się sprzeczki pomiędzy nim a pokrzywdzonym. Wskazać należy, że podczas zdarzenia nie wypowiadał wobec pokrzywdzonego gróźb ani innych słów świadczących o zamiarze pozbawienia go życia. Niewątpliwie jednym z powodów zachowania oskarżonego był fakt, że znajdował się pod wpływem alkoholu, jednakże nie stanowi to usprawiedliwienia jego zachowania.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
-			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P.	1.		Ustalając wymiar kary, Sąd uwzględnił dyrektywy określone w art. 53 k.k., uwzględniając stopień społecznej szkodliwości, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnienia przestępstw, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa jak i zachowanie się po jego popełnieniu, a

także mając na uwadze cele wychowawcze, jakie spełniać ma orzeczona kara.

Sąd uznał, że stopień szkodliwości czynu, jakie popełnił oskarżony, należy określić jako wysoki. M. P. dopuścił się przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu. Natomiast spowodowanie obrażeń ciała, zadanie bólu fizycznego każą oceniać zachowanie oskarżonego jako wysoce naganne i społecznie szkodliwe. Sąd miał na uwadze, że zachowanie oskarżonego było nagłe i niczym uzasadnione. Sąd nie mógł stracić z pola widzenia raczej negatywnej opinii środowiskowej oraz fakt, że działał on pod wpływem alkoholu. Nie można także pominąć faktu, że oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany.

W świetle powyższych argumentów nie sposób uznać, że względem oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, która pozwalałaby na wymierzenie innej kary aniżeli bezwzględna kara pozbawienia wolności. W ocenie Sądu oskarżony jest osobą zdemoralizowaną i swoją dotychczasową postawą okazywał lekceważący stosunek do obowiązujących norm. Powyższe pozwala uznać, że tylko kara bezwzględnego

			<p>pozbawienia wolności jest w stanie spełnić cele prewencji indywidualnej w stosunku do oskarżonego.</p> <p>Wobec powyższego, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności. Kara ta, jej rodzaj oraz wymiar będzie także posiadała, w ocenie Sądu właściwe oddziaływanie społeczne a zatem wypełni cele związane z szeroko pojętą prewencją ogólną.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P.	2.		Na mocy art. 63 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, Sąd zaliczył oskarżonemu M. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w okresach od dnia 18 grudnia 2019 r. godz. 02:30 do dnia 12 lutego 2020 r. i od dnia 14 czerwca 2020 r. godz. 17:00 do dnia 10 lutego 2022 r.
M. P.	3.		Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2, ust 2. pkt 5, § 20, § 18 ust. 2, § 4 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez

		adwokata z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 1.620 zł wraz należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę z urzędu.
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
-		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4.	Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.	
6. 1Podpis		

SSO Marek Celej SSO Katarzyna Stasiów	
--	--